

212

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie kuratoriów okręgów szkolnych i inspektoratów oświaty.

Na podstawie art. 3, 14 i 84 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie kuratoriów okręgów szkolnych i inspektoratów oświaty (Dz. U. Nr 25, poz. 104) zdanie „Działalność pozostałych szkół zawodowych objęta jest planem i budżetem centralnym” zastępuje się zdaniem „Od dnia 1 stycznia 1961 r. pozostałe szkoły zawodowe podległe Ministerstwu Oświaty objęte są planem i budżetem terenowym”.

§ 2. W związku z objęciem szkół zawodowych podległych Ministerstwu Oświaty planem i budżetem terenowym (§ 1) utrzymuje się w warsztatach szkolnych dotychczasowe zasady w zakresie:

- 1) centralnego zaopatrzenia materiałowo-technicznego,
- 2) wyposażenia w maszyny i urządzenia techniczne,

- 3) systemu finansowego oraz centralnego rachunku rozliczeń,
- 4) dyrektywnych wskaźników dla §§ 15 i 18 klasyfikacji budżetowej,
- 5) podziału nadwyżki, a w szczególności zatwierdzania podziału nadwyżki przez Ministerstwo Finansów na wniossek Ministerstwa Oświaty,
- 6) utrzymania wskaźników dyrektywnych w zakresie planu produkcji podstawowego asortymentu.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Oświaty oraz prezydiom rad narodowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

213

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1960 r.

w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Liga Przyjaciół Żołnierza”.

Na podstawie art. 47 ust. 2 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszeniu „Liga Przyjaciół Żołnierza”, uznanemu na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. (Dz. U. Nr 36, poz. 152) za stowarzyszenie wyższej użyteczności, nadaje się statut, który ustala i ogłasza

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

214

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 lipca 1960 r.

w sprawie zasad zaliczania służby wojskowej i pracy do okresów wymaganych dla nadania Srebrnego i Złotego Medalu „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 10, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do odznaczenia Srebrnym lub Złotym Medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny” przedstawia się żołnierzy

w czynnej służbie wojskowej, którzy nienagannie przesłużyli w Siłach Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej piętnaście bądź dwadzieścia pięć lat.

2. Do odznaczenia Srebrnym lub Złotym Medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny” mogą być również przedstawiani pracownicy cywilni, którzy nienagannie przepracowali w

służbie Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej piętnaście bądź dwadzieścia pięć lat i wyróżnili się całokształtem swojej pracy zawodowej w tej służbie oraz wykazali się szczególnymi zasługami w dziedzinie umacniania Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Przez pracę w służbie Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej rozumie się pracę w charakterze pracownika cywilnego w jednostkach wojskowych, zakładach, przedsiębiorstwach i instytucjach podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz w wojskach wewnętrznych.

§ 2. 1. Do okresu służby (pracy) wymaganego dla nadania medalu zalicza się:

- 1) czynną służbę wojskową pełnioną w Siłach Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po dniu 22 lipca 1944 r.,
- 2) czynną służbę wojskową pełnioną w polskich formacjach wojskowych zorganizowanych na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich po dniu 13 maja 1943 r.,
- 3) służbę w oddziałach Gwardii Ludowej i Armii Ludowej,
- 4) okres zatrudnienia w charakterze pracownika cywilnego w służbie Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po dniu 22 lipca 1944 r.

2. Do okresu służby wymaganego dla nadania medalu nie zalicza się okresów:

- 1) przebywania w stanie zmiennym oddziałów karnych,
- 2) odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu oraz tymczasowego aresztowania, chyba że żołnierz (pracownik cywilny) tymczasowo aresztowany został następnie uniewinniony albo postępowanie karne zostało umorzone.

3. Minister Obrony Narodowej, a żołnierzom wojsk wewnętrznych Minister Spraw Wewnętrznych może zaliczyć do

okresu służby wymaganego dla nadania medalu przerwy w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej wymienionej w § 2 ust 1 pkt 1, jeżeli w tym okresie żołnierz był zatrudniony w organach władzy lub organach administracji państwowej, w organach wymiaru sprawiedliwości, w przedsiębiorstwach państwowych i innych uspołecznionych zakładach pracy albo w organizacjach politycznych lub społecznych.

4. Do okresu służby wymaganego dla nadania medalu nie zalicza się wymienionych w ust. 3 przerw w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej, jeżeli zwolnienie żołnierza ze służby wojskowej nastąpiło:

- 1) na własną prośbę,
- 2) w trybie dyscyplinarnym,
- 3) w związku ze skazaniem prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności, chyba że żołnierz został następnie uniewinniony lub postępowanie karne zostało umorzone.

§ 3. Żołnierzy odznaczonych Srebrnym lub Złotym Medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny” za dziesięcio- lub piętnastoletnią służbę w Siłach Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie przedstawia się powtórnie do odznaczenia tym medalem po przesłużeniu odpowiednio piętnastu lub dwudziestu pięciu lat.

§ 4. Do odznaczenia medalem przedstawia się oficerów i podoficerów oraz pracowników cywilnych w tym roku kalendarzowym w którym do dnia 31 grudnia posiadaliby wymagany okres służby wojskowej lub pracy w służbie Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

215

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I FINANSÓW

z dnia 1 lipca 1960 r.

w sprawie opłacania w niektórych przypadkach w formie bezgotówkowej czynszu za najem lokali użytkowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz art. 11 ust. 4 i art. 16 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243 i z 1959 r. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej jest obowiązana opłacać na rzecz jednostki gospodarki nie uspołecznionej lub osoby fizycznej czynsz za najem lokalu użytkowego w formie bezgotówkowej na odrębny rachunek wynajmującego w Powszechnej Kasie Oszczędności lub w spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej. Rachunek ten może być otwo-

rzony na wniosek wynajmującego lub jednostki gospodarki uspołecznionej, będącej najemcą.

2. Jeżeli budynkiem administruje nie zlikwidowane dotychczas przymusowe zrzeczenie prywatnych właścicieli nieruchomości (art. 83 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe — Dz. U. Nr 10, poz. 59), przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wynajmujących stosuje się odpowiednio do tego przymusowego zrzeczenia.

§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy przypadków, w których czynsz za lokal użytkowy od poszczególnego najemcy na terenie miasta wynosi mniej niż 500 zł, a na terenie osiedla lub gromady mniej niż 250 zł w stosunku miesięcznym.